

LVII.

ÔÔ ĀNKŌŌRĚ krŭēl', ôô kĭ tĕ tiēns fiērĕ dĕdān lĕ kĕr,
Pŕ lĕ-dons de Vĕnus vĕins é flĕşĕ dont tu t'anŏrķĕtis :
Kant l'ŏrķĕł kĭ se nĭch' an sĕte flĕr, ò renŕveŏ ķatard
Dĕ-beŏtĕs ke tu as, s'anvolera tĕssubit anpanĕ :

5 Kant sĕ-beŏs ĕklatans d'ŏr dĕliĕ, tant dezirĕs liĕns
Sur ton dŏs voletans, ĕ ki ķans pandet ĕparpiĕs,
Arĕantĕs ĕ chenus dĕrasinĕs tunbĕr iront, Alŏrs
Ton tĕin- frĕş, ki ĕfass' ŏre le vĕrmĕł de la rŏz' ĕtĕint,
Un vizaje ridĕ lĕd ĕ hideş mŏrne te lĕssera :

10 Las ! alŏrs te voiant ôtre dutĕt dan le mirĕr haĭ,
Las ! alŏrs te mirant an se reķrĕt tu te repantiras.
Mĕş kant jene j'ĕtĕ lŏrs ke n'avĕ-j' un si bĕłant dezir,
Ŕ pŕr kŏĕ ne retĕrn' an se dezir sĕle vijķĕr d'alŏrs ?
Las ! K'on pĕrd folemant dŏŏze k'apĕş on ne rekŕvre plus.